

foreslåede forhøjelser af personfradragene skal derimod ikke pristalsreguleres.

Hvis udskrivningsreglerne i øvrigt ikke ændres, vil disse regler bevirke, at en indtægt, der fra år til år stiger eller falder i takt med reguleringspristallet, vil blive beskattet med beløb, der fra det ene år til det andet stiger eller falder med samme procent som indtægten og reguleringspristallet. Dette er ensbetydende med, at skatten under disse forudsætninger hvert år vil udgøre samme procent af indtægten, selv om denne varierer som følge af pristalsreguleringen. Denne sammenhæng mellem udviklingen i skat og indkomst forudsætter, at hele personfradraget pristalsreguleres. Hvis der som nu foreslået indføres et ikke-pristalsreguleret tillæg til personfradraget, vil f. eks. en given procentvis stigning i pristal og indtægt medføre en tendens til endnu stærkere procentvis stigning i skattebeløbene.

Det må dog tilføjes, at der kan forekomme visse afvigelser fra de omtalte sammenhænge mellem udvikling i pristal, indtægter og skattebeløb som følge af, at pristalsreguleringerne af praktiske grunde sker bagud og forudsætter, at udsvingene i pristallet er af en vis størrelse.

Virkningerne af de omtalte pristalsreguleringer er belyst ved nogle eksempler i vedføjede oversigt. Udgangspunktet er tre konstruerede indkomstforløb for perioden 1971-75. Det er forudsat, at den skattepligtige indkomst i 1971 udgør henholdsvis 15.000 kr., 20.000 kr. og 25.000 kr. Endvidere er reguleringspristallet beregnet for perioden 1970-75, idet der fra januar 1970, da dette pristal var 138, er regnet med en halvårlig stigning på 2,5 pct.

Herefter er de tre indkomstforløb ført frem til 1975 under forudsætning af, at hele den skattepligtige indtægt pristalsreguleres på samme måde som folkepensionens grundbeløb, idet årsindtægterne dog her er afrundet til hele hundrede kroner.

Desuden er det almindelige personfradrag

(5.000 kr.) og overgrænsen for statsskatteskalaens første trin (17.000 kr.) beregnet for hele perioden efter reglerne i udskrivningslovens § 4. Disse beregninger viser, at de skattepligtige indtægter i intet tilfælde når op over den såkaldte proportionalsskattegrænse for skatteydere, der har ret til dobbelt personfradrag.

Endelig er det forudsat, at den samlede procent for statsindkomstskat, folkepensionsbidrag, kommuneskat og kirkelige afgifter i hele perioden er 36.

Under disse forudsætninger er den samlede indkomstskat for alle tre indkomstforløb beregnet for hvert af de fem år. Det er overalt forudsat, at det drejer sig om skatteydere, der har ret til dobbelt personfradrag, men ikke til hustrufradrag. I øvrigt er skattebeløbene beregnet under to forskellige forudsætninger, nemlig dels uden de foreslåede forhøjelser af personfradragene, dels med disse forhøjelser.

Oversigten viser de skattepligtige indtægter i de tre indkomstforløb tillige med det dobbelte personfradrag med og uden forhøjelse. Endvidere er de to sæt skattebeløb angivet dels i kroner, dels i procent af årets skattepligtige indkomst.

Oversigtens eksempler viser, at hvis der ikke er tale om forhøjelse af personfradragene, vil skattebeløbene i alle tre indkomstforløb fra år til år udgøre næsten samme procent af den skattepligtige indkomst, uanset at denne stiger fra år til år. De skattebeløb, der beregnes med ikke-pristalsreguleret forhøjelse af personfradragene, udgør derimod en stadig stigende procentdel af de skattepligtige indkomster, efterhånden som de skattepligtige indkomster forøges. Procenterne stiger særlig kraftigt, når den skattepligtige indkomst når op over 17.000 kr., hvor aftrapningen af de foreslåede forhøjelser sætter ind. Når de skattepligtige indkomster kommer op på 27.000 kr., falder de foreslåede forhøjelser af personfradragene helt bort.